

סמל דניאל נוימן

13 בספטמבר 1949 - 19 באוקטובר 1973

דניאל נולד בחיפה לאמו צפורה -דור רביעי בארץ- ולאביו שמעון, יוצא פולין שעלה ארצה ב-1935. דניאל הצטיין בלימודיו בבית הספר העממי "בארי" בנוה-שאנן, חיפה; בטכס הסיום נבחר לשמש נציג הבוגרים, והוריו זוכרים כיצד נאם, בקול רועד, בפני כל באי בית הספר. בשנים 1963-1967 למד בבית הספר התיכון עירוני ג' בנוה שאנן. מתקופה זאת ואילך גילה עניין רב במדעי הטבע, בעיקר בכימיה ובפיזיקה; בהשפעת אביו המהנדס הירבה גם להתעניין בכל הקשור למדע הבדיוני ולחקר החלל. הוא גם אהב לשחק שח-מט וטניס, ולבקר בתיאטרון.

דניאל התגייס בנובמבר 1968, שירת כשריון כאלחוטן, והשתחרר בנובמבר 1971. אחרי שיחרורו למד שנתיים הנדסאות-כימיה בבית הספר שליד הטכניון. הוא הצליח מאד בלימודיו וזכה לציונים גבוהים, אך לא נהג להפגין את הישגיו. בקיץ 1973, עוד לפני שהגיש את עבודת הגמר שלו, הומלץ על ידי

מוריו לעבוד במחקר במרכז להנדסה סביבתית של הטכניון. עבודת המחקר גרמה לו סיפוק רב - "כולו קרן מאושר", מספרת אמו - והוא הגה תוכניות מה יעשה במשכורתו הראשונה. הוא לא סיים את חודש העבודה הראשון שלו כאשר פרצה המלחמה.

"דני לא היה איש רעים", כותב משה בראון, ידידו הקרוב, "כי אם אינדיבידואליסט מובהק ומסוגר. את דרכו ברר לו מתוך עקביות, התרחק מכל ארוע שנדף ממנו שמץ ריחה של קלות הדעת, וביזבוז זמן נחשב בעיניו לבלות ערב בהאזנה רעשנית לתקליטי פופ. מסיבה זו אף הוקיר רגליו ממסיבות ריקודים ודיסקוטקים.

מספר חבריו היה מועט לא רק משום שהיה סגור ורציני, אלא גם בגלל שלא היה מסוגל לקיים קשרי חברות שטחיים. בכל הקשור ליחסו אל חבריו היה רגיש ומעורה עד מאד, בכל פרטי בעיותיהם ערב את עצמו במודע ובכוונה תחילה, משום שסבר שזאת היא הדרך להגיש את העזרה המירבית ולהיטיב עם החבר.

צד נוסף שאיפיין את דני במערכת היחסים עם חבריו היה יושר לבו הנמרץ. בהערותיו ובבקורת שהיה מעביר על חבריו, במקרה שראה צורך, נהג ללא רחם וללא משוא פנים. נראה שעובדה זו אף היא תרמה לכך שמעטים היו חבריו.

קל היה להביאו לידי צחוק רועם ומתגלגל שהיה מתמשך דקות ארוכות ללא הפוגה, מדבק את חבריו וסוחפם אחריו. קשה היה מאד להביאו לידי כעס. כאשר היה כועס מאד, התכנס בשתיקה ממושכת, וארשת פניו היתה לובשת לגלוג קל, כשחיוך ציני משוך בזווית שפתיו. היה מתפייס בקלות רבה וזאת בפשטות, ללא שום גינוני טקס. מספיקה היתה הושטת יד או טפיחה על השכם כדי להשיב דברים לקדמותם".